

Rzeźba ludowa - Matka Boża z Dzieciątkiem Immaculata I

Rzeźba pełna, wolnostojąca przedstawia Matkę Boską z Dzieciątkiem w typie Immaculata. Madonna wyprostowana, zwrócona do widza, stoi na kuli ziemskiej oplataną przez węża. Prawą bosą, stopą przygniata głowę gada, przy lewej widzimy półksiężyc. Na lewym ręku siedzi Dzieciątko, prawa jest opuszczona i lekko odchylna od ciała Matki Boskiej. Kobieta ubrana w czerwoną suknię z brązowymi lamówkami, przepasana brązowym wzorzystym pasem. Plecy ma osłonięte niebieskim płaszczem, przerzuconym przez lewą rękę i udrapowanym z przodu. Głowę wieńczy korona przypominająca mitrę książęcą (brak krzyża), spod niej na kark opadają ciemne włosy. Dzieciątko, osłonięte w pasie brązową tkaniną patrzy przed siebie. Badania wykazały, że postać wyrzeźbiono z drewna lipowego. Inspirację dla ludowego artysty stanowiły gotyckie rzeźby. Indywidualizm i pochodzenie figur zdradzały twarze, przedstawiające proste rysy wiejskich kobiet. Bardzo popularne było przedstawienie Matki Bożej z Dzieciątkiem w typie Immaculata. Do konserwacji wytypowano dwie rzeźby tego typu (E-3154 OMO i E-3465 OMO). Obie figury przedstawiają Madonnę stojącą na kuli ziemskiej oplecionej przez węża, która jedną nogą przygniata głowę węża, a drugą półksiężyc. Na lewym ręku Matki siedzi Dzieciątko, okryte w pasie kawałkiem tkaniny. Obie Madonny mają na głowie koronę przypominającą mitrę książęcą. Symbolika tego przedstawienia była dla mieszkańców tego regionu bardzo ważna gdyż Matka Boża stojąca na

kuli ziemskiej i deptająca węża oznaczała zwycięstwo Madonny nad grzechem pierworodnym a księżyc pod jej stopami to symbol Jej zwycięstwa na zmiennością tego świata.